

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 95 0 Рс 047952 20 Рев 2
Бања Лука, 11.11.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Сенада Тице, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Тање Бундало, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице – противтужена Е.С. из Б., коју заступају Н.Ћ. и М.Т., адвокати из Т., против тужене - противтужитељице ЗУ „М.а.“ Б.Л., коју заступа М.П. адвокат из Б.Л., ради утврђења и исплате и по противтужби противтужитељице - тужене ЗУ „М.а.“ Б.Л., против тужитељице – противтужена Е.С. из Б., ради накнаде штете, вриједност спора 1.166,20 КМ, одлучујући о ревизији тужене - противтужитељице против пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 Рс 047952 20 Рсж 2 од 20.2.2020. године, на сједници одржаној 11.11.2020. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Требињу број 95 0 Рс 047952 19 Рс 2 од 13.8.2019. године, одбијен је противтужбени захтјев тужене –противтужитељице ЗУ „М.а.“ Б.Л. (даље: тужитељица) да јој тужитељица – противтужена Е.С. (даље: тужена), на име накнаде материјалне штете исплати износ од 1.166,203 КМ, са законском затезном каматом од 29.9.2016. године до исплате и за накнаду трошкова поступка.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 Рс 047952 20 Рсж 2 од 20.2.2020. године, жалба тужитељице је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужитељица ревизијом побија другостепену пресуду због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права и предлаже да се побијана пресуда преиначи и усвоји противтужбени захтјев или укине и предмет врати на поновно суђење, уз накнаду трошкова поступка.

Тужена у одговору на ревизију предлаже да се ревизија одбије као неоснована или одбаци као недозвољена.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима из члана 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

Другостепеном пресудом која се побија ревизијом, жалба тужитељице је одбијена и потврђена је првостепена пресуда којом је одбијен њен захтјев за накнаду штете у износу од 1.166,203 КМ, са припадајућом каматом, и тај износ представља побијани дио правоснажне пресуде.

Како вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Ревидентница се позвала на одредбу члана 237. став 3. ЗПП сматрајући, да би овај суд у конкретном случају ревизију требао дозволити и у том смислу, као материјално правно и процесно правно питање важно за обезбјеђење јединствене примјене права истиче, питање примјене одредбе члана 142. Закона о раду („Службени гласник Републике Српске“, број 1/16 и 66/18), те примијене чланова 85 до 92 Правилника о раду и да је побијана пресуда захваћена повредом одредбе члана 8. ЗПП и да не садржи разлоге о одлучним чињеницама, што представља повреду из члана 191. став 4. ЗПП.

Међутим, овакви наводи представљају ревизионе разлоге којима се оспорава конкретна другостепена пресуда због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, који сами по себи, не воде дозвољавању и одлучивању о, иначе недозвољеној ревизији, и они би били од значаја под условом да је ревизија овдје дозвољена. Њима се не објашњавају разлози из којих би произлазило да је рјешавање постављених питања важно за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, што је услов за одлучивање о недозвољеној ревизији, нити се указује на конкретне парнице поводом истог предмета спора и на конкретне случајеве у којим другостепени судови различито суде поводом примјене означених законских одредби, па уопштено навођење у вези наведених питања, нема карактер правног питања које предвиђа одредба члана 237. став 3. ЗПП.

Према томе, из наведеног не произлази да је ревизија тужитељице састављена у смислу одредбе члана 237. став 3. и став 4. овог члана ЗПП, па нису испуњени услови за дозвољеност ревизије ни примјеном ових законских одредби.

Из наведених разлога а на основу одредби члана 247. став 1. и став 4. ЗПП, у вези са чланом 237. став 2, 3. и 4. истог закона, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић